

A TIZENKETTEDIK HÉT...

Ezen a héten ismét vendégem volt, végre megint kicsit beszélhetek magyarul valakivel. Boróka jött Londonba az EQUAL zárókonferenciára és ezt a pár napot a kingsgate-i hangyás lakásunkba töltötte ☺. Egyik este az a merész ötletünk támadt, hogy menjünk be az Oxford Streetre kicsit körülnézni, aztán egy rövid áruház látogatás után haza is menekültünk. Hömpölygő a tömeg ilyenkor karácsonykor a főutcán, hétvégére például olyan sok millióan vannak mindig, hogy le kell zárni a forgalmat az autók előtt. Mintha valami utcai felvonulásba keverednél, úgy ragad magával az emberáradat, a játékboltokba pedig be se lehet jutni, olyan tömött sorokban állnak mindenhol. Ellenben az emeletes buszról a kilátás minden pénzt megér. A karácsonyi kivilágítás egyszerűen szemet kápráztató. A napot megkoronázta az az afrikai karácsonyi mise, amire hazafelé betértünk. Hát igazán itt hagyhattátok volna Borókát nekem még egy hétig !!!

GRAHAM ÁTMENETI SZÁLLÓ

Mióta megérkeztem Londonba és elkezdtem dolgozni, mindenki azt mondja, hogy feltétlenül el kell töltenem egy kis időt a Graham Houseba. Ahogy otthon minden hajléktalan ellátásban dolgozó kolléga tudja mi a „Dózsa”, itt minden londoni szakmabéli tudja mi is a Graham House. A hely története igen érdekes. Annakidején ugyanolyan nagy tömeget befogadó szállók voltak, mint nekünk. A szobákba emeletes ágyak voltak, rengeteg volt a feszültség és az agresszió, így a kitiltások száma is egyre csak növekedett. Aztán elkezdtek gondolkodni azon, hogy ezzel a módszerrel azonban nagyon sok olyan lakó nem jut ellátáshoz, akik esetleg az alkohol rabjai.

Ügyeleti iroda

Így vettek egy nagy levegőt és két részre osztották az intézményt. Az alsó szinten lehetett alkoholt fogyasztani, a felső szinteken pedig azoknak adtak szállást akik absztinens életet éltek. Ez a megmozdulás már előremutató volt abból a szempontból, hogy sikerült olyan embereket is becsalogatni az ellátásba, akiknek korábban sose volt esélyük, azonban rengeteg volt a vita a veszekedés és a napi munkavégzés során a személyzet állandó veszélynek volt kitéve. Addig lobbiztak a kormánynál, amíg sikerült annyi pénzt kapniuk amiből megszülethetett a Graham House.

Ide olyan 30 év feletti, hosszú ideje hajléktalan alkoholistákat ill. pszichiátriai betegeket igyekeztek felvenni, akik korábban valamilyen okból kirekedtek az ellátásból. A szociális munkások kimentek az utcai szocikkal az éjszakai ill. a reggeli szolgálataikra és bemutatták a Graham House-t a rászorulóknak részére. Így töltötték fel szép lassan a ház 70 férőhelyét. Ma elsősorban utcai szociális munkások tudnak ide bejuttatni embereket. Erre megvan a megfelelő formanyomtatványuk, amit faxon ill. személyesen fogadnak. (mappába csatolva meg lesz található ez a papír, akit érdekel).

Az a kikötésük, hogy az ajánlott lakó tényleg az utcai hajléktalan legyen, nemigen fogadnak más intézményből „átkéredzkedő” lakókat.

A lakóknak egyágyas elhelyezést biztosítanak, itt láttam eddig a legkorrektebb szobaméreteket, se túl nagy, se túl kicsi, éppen megfelelő egy embernek.

A szállódíj viszonylag magas, több mint 50 font, de ezért napi háromszori meleg étkezésben részesülnek, és annyit ehetnek, amennyit csak akarnak. Egész nap ihatnak teát és különböző gyümölcslevet, valamint tejet. A M & S-től kapják a lejáratú határidőhöz közeledő élelmiszereket. Az ügyeletes stáb is étkezhetsz a konyhán, mind a reggeli, ebéd és vacsora ingyenes a számukra is.

Ez a menza nem összehasonlítható az otthoni üzemi konyhával. Itt az ételek igen jó minőségűek és mindig többféle menü közül lehet választani. A vezetőség és a szocik a lakókkal elvegyülve közös asztalnál étkeznek, ami nagyon tetszett!!!

Ebédlő

A szállóra egyébként most kezdtek el drogosokat is fogadni egyelőre még kísérleti jelleggel. Az alkoholisták és a drogosok között elég sok a konfliktus, amit közben tudnak viszont tartani. Még ők sem igazán tudják, hogy a jövőben ez hogyan fog alakulni.

A pszichiátriai betegek száma viszont - a szakmai vezető Tony O'Brien - szerint alaposan megfogyatkozott. Ennek az az oka, hogy az állam egyszerűen sok energiát és pénzt ölt abba, hogy kivegye a hajléktalan ellátásból ezeket a betegeket és a megfelelő szakellátáshoz juttassa.

Hát sajnos nekünk ez csak álomvilág, de jó volt hallani, hogy legalább valahol már történt ilyen megmozdulás.

SAFE SEAT a Graham Houseban

Majdnem minden nagyobb hajléktalanszállón vannak ún. Emergency Room-ok, igazából ezek a kezdeményezések már nálunk is megvalósultak a „Nyitás az utcára” program keretében. A Graham házban helyhiány miatt azonban nem tudták létrehozni ezeket a nyitott „fapad szobákat”, ezért ún. „védett-helyeket” készítettek használaton kívüli irodákból ill. szobákból. Ide hozhatják az utcai szociális munkások azokat az embereket, akiket az éjszaka folyamán megtalálnak, és belemennek abba, hogy ilyen védett helyre legyenek szállítva.

A szálló szociális munkásainak igazából a védett helyen alvókkal nincs semmi dolguk, egy rövid papírost töltenek csak ki az érkezésükről. Az odaszállított lakó mindig az utcai szociális munkás felelőssége. Az utcai szociális munkásoknak itt elég komoly nappali ügyfélszolgálatuk van, az esetkezelést ők végzik. A védett helyre behozott lakó megfürödhet, alhat a földre leterített matracon és bőséges reggelit kap. Nappal is bent tartózkodhatnak, de csak pár napig maradhatnak itt, utána az utcai szociális munkások felelőssége, hogy elhelyezzék őket.

Nem feltétlenül az a cél, hogy pillanatok alatt valami szállást találjanak nekik, a többség olyannyira el van szokva ettől, hogy jó, ha 3 havonta be lehet őket csalni a Safe Seatekre. A lényeg, hogyha veszélynek vannak kitéve, vagy túl nagy a hideg, lehessen hová tenni.

Három csoportra osztották azokat, akiknek fent tartják ezeket a helyeket:

1. Ahogy otthon is, itt is vannak ún. „**Famous Faces**”, ők azok a hajléktalanok akik évtizedek óta utcáznak esetleg és nemigen mutatnak hajlandóságot arra, hogy életükön változtassanak, a szakmabéliek többsége jól ismeri őket.

2. Azok az ún. „vándorlók” akiket éppen vagy mindig kitiltottak máshonnan.

3. Ill. a harmadik csoport, akik valamilyen okból veszélyeztetve vannak, amikor az utcai szoci rájuk talál. Pld. Olyan demens valaki, hogy azt se tudja, hol van, életveszély fenyegeti, ha este az utcán marad, mert esetleg olyan kiszolgáltatott, hogy a támadásokkal szemben egyáltalán nem tud védekezni. Az adott szálló mindig írásbeli megállapodást köt a védett hely működéséről a beszállítandó hajléktalanok célcsoportjáról. (másolat majd a mappába lesz csatolva, akit érdekel.)

Persze senki sem tévedhetetlen, így az utcai szocik is néha melléfognak és olyan lakót hoznak be a védett helyre, aki nem önellátó. Ilyenkor vissza kell jönniük és meg kell oldaniuk a kórházi ellátást...

Nehéz ám utcásnak lenni Londonban...

A Safe Seateken elhelyezett emberek persze mindig komoly fejtörést okoznak a teamnek.

Kreatív szoba

Ottlétem alatt pont egy ilyen védetthely-lakó tévesztette el a szobáját hulla részegen, sikerült úgy elesni az idegen szobába, hogy elájult és szétrepedt a feje, aminek következtében iszonyatosan el kezdett vérezni.

Ügyelótársammal Fintannal a napi rutin szobaellenőrzésnél találtunk rá, félig letolt nadrággal, vizeletben és vérben tocsogva. Ki is hívtuk a

mentőket azonnal, de addigra emberünk már picit magához tért és tiszta erővel küzdött minden segítségnyújtás ellen. Minden alkalommal, amikor az orvos közelített a fejéhez, elkezdte rázni a fejét, amitől a vér szépen beterített mindannyiunkat... Párbeszéd, vagyis inkább ordibálás, a következő:

Fintan: Alan, szeretnénk segíteni rajtad, engeddd, hogy az orvos megnézze a fejed.

Lakó: Takarodj a picsába!

Fintan: Ez nem válasz, Alan, ezt nem tehetjük meg, rengeteg vért vesztettél, meg kell vizsgálnunk téged.

Lakó: Takarodj a picsába, te piccsa!

Fintan: Alan, most az orvos rá fog tenni egy kötést a fejedre, hogy elálljon a vérzés.

Lakó: Takarodj a picsába, te piccsa! Takarodj a picsába, te piccsa! Takarodj a picsába, te piccsa! Takarodj a picsába, te piccsa! Takarodj a picsába, te piccsa!

És ez még így fél órán át tartott, egész addig, amíg meg nem érkeztek a rendőrök. Egyik ráállt a lábára, a másik megfogta a nyakát, a doki pedig szépen bekötözte a páciens.

Egyébként az otthoni szállókkal ellentétben, itt minden nagy szállón, **minden nap van** szobaellenőrzés, pontosan ezek miatt. Rászánják azt az 1-2 órát is, ha kell, de mindenhová bemennek a központi kulcsukkal. A Graham house egyébként ezen szobavizitek alapján csinálja a nálunk is használatos „X-elős” papírt is. Ami inkább itt pipálgató papír. A szocik egyébként ezekbe a dolgokba végtelen lelkiismeretesek és a napi rutinfeladatokat a legkisebb megkérdőjelezés nélkül teljesítik. Maga az alap munkamorál a teamekben sokkal jobb, mint otthon.

Szocmunka a Graham házban

A Graham house-ban általában egy szociális munkásra 8-10 eset jut. Végtelen szimpatikus a lakók beköltözési protokollja. Ennél a cégnél az a legjobb, hogy keretet ad a szociális munkának, ami otthon valahogy mindig olyan ködös. Mindig tudod mikor mi a teendő, mert mindenre van protokoll és segédanyag, amit követhetsz ha bizonytalan vagy.

Mindenre van lista, hogy mit kell tenned, ilyen pld. a lakófogadás. Kicsit szájbarágósan, de végtelen korrekten összefoglalja, mit kell tennie a szocinak a lakó érkezésekor. A több általában ugyanaz, mint nálunk is: felveszem velem az adatlapot...

közbevezetem az épületbe...elmondom a házirendet stb...

De ilyen finomságok vannak itt a londoni listába, ami nálunk nincs: - Írd be a lakó születésnapját az ügyeleti naptárba stb.. stb... Aki kíváncsi ezekre a protokoll listákra, hazaérkezésemkor a kész mappába megtalálható lesz majd.

A szálló primadonnája ©

A lakók egyébkén kapnak egy ún. „Welcome pack”-et ajándékba szállótól, amiben alaptisztasági szerek találhatóak.

A szociknak, mint mindenhol a Thames Reachnél 3 hónaponként kell újra összefoglalniuk mindazt ami a lakóval történt az idő alatt. Ill. szintén írniuk kell a

lakó egészségi, mentális és addiktológiai állapotában bekövetkezett változásokról.

Mindezt a számítógépes „lakó-nyomonkövető” rendszerükben a „LINK”-be teszik be, így esetleges

szállóváltásnál az esetátadás automatikusan meg is történik. Ha az információim jók, akkor Bernadett már teljes gőzzel dolgozik egy ilyen rendszer kidolgozásán ír mintára, ami nagyban meg fogja könnyíteni a munkánkat majd és reméljük ezzel csökken a papír munka mennyisége is.

A szálló egyik különlegessége, hogy a lakónak megállapodást kell kötni a napi alkoholfogyasztás mennyiségének határaitól.

Sok lakó küzd demenciával, vagy egyszerűen nem tudja kezelni a pénzt, itt a szociális munkások teszik meg helyettük. A szoci kis kerekbe vásárló szatyrral reggel meghozza a szálló lakói által elfogyasztandó alkoholmennyiséget, a lakók pedig a megállapodás alapján, reggel-délbe-este jönnek a napi betevőért. Kicsit bizarr volt ezt látni. Kérdeztem is a szociktól, hogy működik-e az az alapfilozófia, ami szerint kiépítették ezt a rendszert. Vagyis hogy szinten tartják, vagy egyre csökkentik az alkohol mennyiségét. Ők elég határozottan igennel válaszoltak. Elmondták persze, hogy a lakók azért vissza szoktak élni az alkohollal és előfordul, hogy a megállapodást felrúgják, de ettől függetlenül működőképesnek tartják az elképzeléseiket.

Azzal, hogy ők kezelik a pénzüket, megakadályozzák eleve azt, hogy a lakó ne fizesse be a szállódíjat... Utána pedig a beosztás miatt sose tudja elkölteni az össze pénzt, mindig marad a hónap végére is.

Tonyval a szálló szakmai vezetőjével sokat beszélgettünk a rendszeres étkezés hatásairól.

Ő akkor is dolgozott ezekkel a lakókkal, amikor még tömegszálláson voltak elhelyezve. Egyértelműen észrevehető az egészségükben bekövetkező változás csak attól, hogy rendszeresen jó minőségű ételt kapnak. Az alkohol egyszerűen kiszed minden vitamint a szervezetből, ők az ártalomcsökkentést például az étkezés nyomon követésével is megpróbálják megvalósítani.

Rendszeresen jár ki háziorvos a szállóra, aki felírja a szokásos B vitamint a lakóknak. Egy időben sok Korsakoff szindrómás volt a londoni hajléktalanok közt, amit csak úgy neveznek a „tipikus iszákos betegség”. Ez a betegség azoknál az alkoholistáknál alakul ki, akiknek az étkezése nem kielégítő. Ha nincs elegendő B vitamin a szervezetben, akkor jönnek a memória- és alvászavarok, a szívbetegségek és egyéb idegrendszeri zavarok. Relapszus prevencióban szokták is használni, mert a B3 vitamin segít az alkohol iránti vágy leküzdésében.

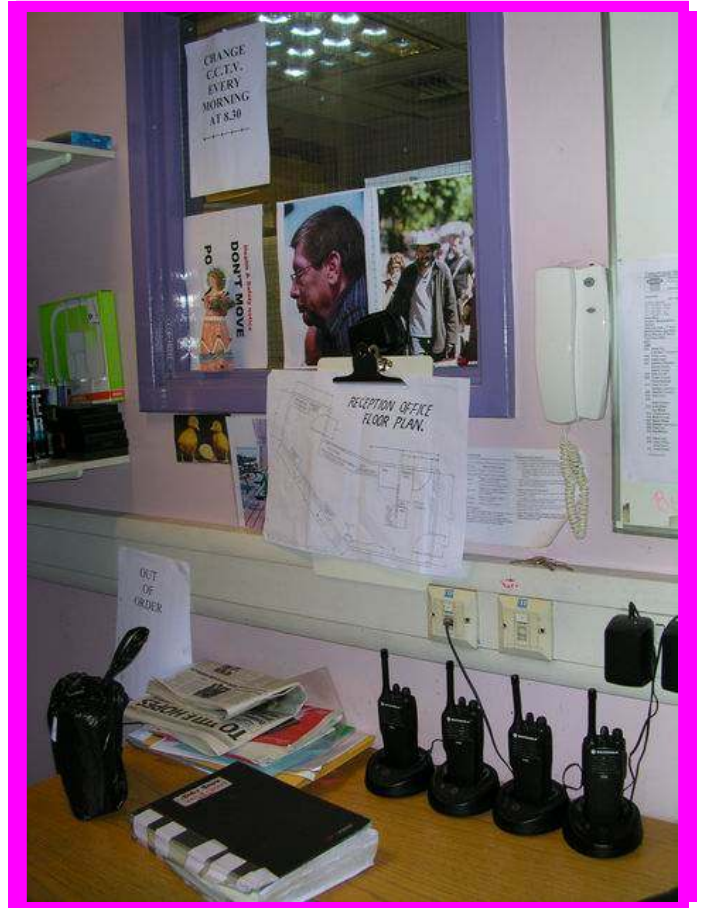
Itt a B vitamint kicsit úgy kezelik, mint valami csodaszert és nagyon csodálkozik mindenki azon, hogy miért nem adunk a mi lakóinknak otthon ilyen készítményeket...

Persze akármilyen jó és toleráns hely is a Graham house, a végtelenségig nem maradhatnak itt a lakók, úgyhogy az alatt a 2 év alatt, amit itt töltenek, a szocik igyekszik őket felkészíteni az önálló életre. Beadják szépen a lakásigényléseket, amire persze rengeteget kell várni, de nem olyan lottónyereménnyel egyenlő esélyű, mint nálunk. Vannak olyan projektek, akik ún. fél-független lakásokat tartanak fent. A szoci ugyanúgy kijár és utógondozza, és minden erővel próbálja kint tartani.

Martinnal aki hamarosan feltűnik majd a magyar szállókon... ☺

Ha romlik a lakó állapota, akkor megpróbálják valamelyik kisebb projektbe átsegíteni, de hát az élet őket sem kíméli a „forgóajtós” rendszertől és időről időre azért a lakóik egy része újból felbukkan náluk.

Már korábban is tapasztaltam, de a Graham house-ba éreztem a leginkább, hogy a szocinak lenni igazi bizalmi munka. Naponta nagy mennyiségű pénz folyik át a kollégák kezén, amiről pontos nyilvántartást vezetnek, majd őket még egyszer leellenőrzi egy ezzel foglalkozó pénzügyis.

Esti szolgálatomon Martin – az egyik szociális munkás megkért, hogy kísérjem el őt a postára, mert pénzt fogunk felvenni. Kezembe nyomott egy rakás borítékot bankkártyákkal.

Először nagyon nem értettem, hogy mi ez az egész, aztán rájöttem, hogy a szocik itt a lakók bankkártyáját is kezelik.

A lakó megmondja mennyi pénz kell neki, megadja a pinkódját, heti 2x pedig valamelyik 2 ügyeletes elmegy és felveszi a sok lakó által kért összegeket.

Azért megy két szoci, mert így biztonságosabb, meg ha véletlenül egyik kísértésbe esne és elfutna, a másik még el tudja időben gáncsolni ☺ ☺ ☺.

A pénzt mindig az esetkezelő adja ki a lakóknak, és csak a megállapodásban megjelölt mennyiségben, egy fonttal se többet.

Egyébként nagyon hatékony ez a rendszer, tényleg rendben vannak tartva a lakók dolgai. Az ügyeletesen

van egy hatalmas széf, amihez a szállásvezetőnek és a szakmai vezetőnek van kulcsa, ha ők elmennek onnantól nincs pénzkiadás.

Ügyelet a Graham házban

3 műszakban dolgoznak a szocik, de ezeknek a műszakoknak a bevállalása önként megy, tehát nem tolnak ki direkt senkivel. Megválaszthatják a munkavégzések időpontját.

A nappali ügyelet 8- 3:30-ig tart, a esti 3 – 10:30-ig az éjszakai 10 – reggel 8:30ig.

És amint látjátok minden ügyelet végén és elején fél óra mindig fedi egymást.

Ez azért van, mert egész Londonban, minden szállón, az ügyeletátadás hagyomány. Nekik is van esemény naplójuk, ami ugyanolyan, mint amit mi használunk. Ettől függetlenül minden alkalommal fél órán át szóban is megbeszéljük a napi eseményeket, elszámolnak a pénzekkel, megnézik, hogy nem-e hiányzik valami kulcs... stb... Nekem nagyon korrektnek tűnt, és ami a legfeltűnőbb, hogy ezeken az átadásokon mindig ott van vagy egy manager, vagy egy főmufti, így a vezetőség a szállóéletet napi szinten, minden részleteiben végigköveti.

A szociknak is jó, mert nem mindent vezet senki be a naplóba, de jó, ha szóban meg van említve a következő kolléga számára.

Kilátás az ügyeletről a főútra

Az ügyeletátadás alatt az ajtók bezáródnak, a lakók ilyenkor ki vannak zárva, és nem zavarhatják az ügyeleteseket, csak vészhelyzet esetén. Minden egyéb más dolog várhat.

A team egyébként itt is nagyon barátságos volt, ahogy a többi helyen is. Amikor Martinnak mesélni kezdtem a Leonardo programról azonnal megkereste a vezetőséget, hogy akkor most ő nagyon jönne Magyarországra ☺. És ha nem is a program keretében, de intézménylátogatásra szerintem tuti el fogják küldeni. Hihetetlenül be volt lelkesedve a szállóinktól. Martin egyébként a tipikus – hard worker - hard talker- kicsit más, ahogy ő dolgozik a lakókkal, bevallom, hogy amikor először találkoztunk és már a folyosó másik végéről lehetett hallani... azt hittem lakó :☺☺☺...de nem...

A lakók imádják, mert nagyon ért a nyelvükön, nem ártall néha megereszteni egy két cirkalmas káromkodást sem, és a humora sem feltétlenül iskolás lányoknak való, de beleváló pasi, nagyon érti a dolgát.

Később tudtam meg, hogy a nappali ügyeletemet olyan kollégával töltöttem, aki maga is hajléktalan volt korábban és a Thames Reach programja segítségével jutott ideig. Fintan 20 évig vezetett kocsmát Írországban, volt családja, majd alkoholizmusa eluralkodott rajta és mindenét elveszítette. 18 hónapig volt hajléktalan mikor bekerült a TR szárnyai alá. Először bekerült az önkéntes programjukba, aztán felfigyeltek a képességeire, elvégezte a szükséges iskolát és tréningeket és ma már esetkezelő szociális munkásként dolgozik. Igazi sikertörténet ő, aki még a céges évkönyvbe is bekerült.

Nagyon meglepődtem, hogy milyen szép tiszta az egész szálló, aztán elárulták, hogy teljes időben foglalkoztatják a takarító személyzetet, akik folyamatosan tisztítják az épületet... Kell is... Mert sok a pisi, sok a kaki, és nem mindig a megfelelő helyen, de a takarítók zokszó nélkül teszik a dolgukat. Egyik svéd kollégám mesélte, hogy múltkor sajnos befürdött egy helyzettel, mert sajnos már nem voltak itt a takarítók...

„Van itt két lakó, apa és fia, mindkettő alkoholista. Bár mindkettőnek van saját szobája, sokat járnak egymáshoz, néha együtt is alszanak. Egyik este aztán az egyikük beszárt az ágyába, felhívtak a szobaszomszédok, hogy nézzem már meg mi a helyzet, mert iszonyat büdös van. Hááát, én még akkora szart életemben nem láttam... Kénytelen

voltam feltakarítani, mert ha nem teszem reggelre az egész épület ki lett volna kenve...”

Hát, íme egy kis etűd a szociális munka örömeiből ☺. A szobákat a lakóknak kell takarítani, de vannak olyan pszichiátriai betegek, akik még maguk higiéniai állapotáért sem igen képesek felelősséget vállalni, ilyenkor a takarító személyzet kicsit besegít nekik.

Napi italmennyiség a pult mögött. Innen adják ki a lakóknak a megegyezett mennyiségben.

A szállónak igen komoly szabadidős tevékenysége van. Félmunkaidős státusban foglalkoztatják a holland származású Inezt, aki mindennek a felelőse. Az alábbi programokon vehetnek részt a lakók:

Hétfő – Bingó party ill. számítógépes oktatás

Kedd – Társasjátékok és Bicikli szakkör (új kezdeményezés – a rendőrség a lopott bicikliket átadja a szállónak, a lakókat egy profi szerelő segíti a javítómunkák elvégzésében, végül eladják őket a

személyzetnek , lakóknak ill. bárkinek, aki igényli és ebből jövedelemre tehetnek szert)

Szerda – Quiz parti

Csütörtök – Női Csoport ill. este Képzőművészeti Csoport

Péntek – Biliárd verseny

Szombat – Karaoke Est

Vasárnap – Újságotvasás, és a napi világesemények megbeszélése

Inez hihetetlen lelkesedéssel szervezi az eseményeket, akkor is, ha néhány programon kevesen vesznek részt. Lényeg, hogy a lakóknak legyen választási lehetőségük és a szálló, pedig gondoskodjon arról, hogy a lakók ne forduljanak magukba, hanem igenis lépjenek ki a kis szobájukból és érezzék jól magukat. Inez sok önkéntest von be a programba. Megmutatta azt a formanyomtatványt ami alapján kiválasztja az önkénteseket.

Mikulás a sötétben...

Elmondta, hogy sok pszichésen sérült ember jelentkezik ezért okosan kell kiválasztani azt a területet, amire alkalmas.

Sok olyan jelentkező is van, akik szeretnének bekerülni a szakmába, de először szeretnék megnézni milyen is egy hajléktalan szálló.

Fontos, hogy az egyes programokra a megfelelő vitalitású embert válassza. A Kareoke este például elképzelhetetlen a csendes és zavarbajövős ember. Ott mulattatni kell az embereket, konferálni és feldobni a hangulatot. Egyébként az esti foglalkozások után a szocik mindig taxit hívnak az önkénteseknek, amit természetesen a cég áll. Inez szerint egyébként a siker titka, hogy folyamatosan törődjünk az önkéntesekkel, mert akkor nem hagyják abba, nem mennek el.

Szokott nekik különböző tréningeket tartani pld. a különböző nehéz személyiségekkel való együttműködés titkairól... és hát a szállón ugye van elég nehéz személyiség. Előfordul, hogy az önkénteseket megbántják, előfordul az is hogy agresszívak velük. Ilyenkor általában ezek a segítők már a legközelebbi alkalommal nem jönnek többé. Hát esti műszakomon én is pont kifogtam, hogy nem jöttek az önkéntesek a képzőművészeti csoportra.

Az este képzőművészei

Ilyen esetben sem áll meg a világ, a shownak mennie kell tovább, ilyenkor az ügyeletes szocik tartják meg a foglalkozást.

Matt már korábban megkérdezte, tudok-e festeni, mert hát a két ügyeletes fiúnak azért nem nagyon akarózt rajzolgatni a lakókkal, így igen hálásak voltak, hogy átvettem tőlük ezt a feladatot.

Az ebédlőben tartottuk meg a foglalkozást. A téma a karácsony volt és ezzel kapcsolatos képeket festettünk ill. karácsonyi üdvözlőlapot kollázsoltunk.

Hihetetlen szórakoztató volt egyébként a foglalkozás, most már nagyon sajnálom, hogy nem jutott eszembe előbb, de hát korábban is kijárhattam volna önkéntesként különböző szállókra csoportozni. Raji, az egyik résztvevő, hihetetlen szép képeket rajzolt.

Kicsit fura karácsonyt ábrázolt, zöld fűvel és pávákkal a kertben, de hát ez az indiai gyökereit mutatta.

A másik lakómmal viszont nehezebben boldogultam. Kicsit beparáztam, amikor csinált egy koromfekete hátteret, mondtam is neki, hogy ne a halálra hanem inkább a karácsonyra próbáljon összpontosítani. Végül 2 képet sikerül festenie, egyik a Mikulás a sötétben halottan, a másik Mikulás a Mexikói sivatagban. Egész idő alatt folyamatosan vicceltünk és nevtünk, szerintem mindannyian nagyon jól éreztük magunkat. Végül a nagy műveket kifüggesztettük az ebédlő falára mindenki gyönyörűségére ☺☺☺.

Ami érdekesség, hogy mivel nincs biztonsági őr ezért ahogy kimész az ügyeleti irodából azonnal magadhoz kell kapnod egy adóvevőt. Ha bármi gáz

van akár a lakókkal, akár épp téged akarnak bántalmazni, azon kell jelezni a többieknek...

A Graham House egy olyan intézmény, amit mindenképp látni kell. Nagyon remélem, hogy a legközelebbi Leonardónak ez lesz a bázisa, mert rengeteg profitja lehet egy ilyen látogatásnak. Én csak ízelítőt kaptam belőle. De mivel a managementnek remek kapcsolatai vannak a BMSZKI-val és nyitottak is arra, hogy fogadjanak szocikat tőlünk, remélem lehetőség lesz rá a jövőben, hogy valamelyik kollégám, aki jártas az addiktológiában, kijöhessen és tanulmányozhassa ezt a helyet.

Üdvözlettel:

Hanuta Éva India

-

szociális munkás

-

Londonból...

